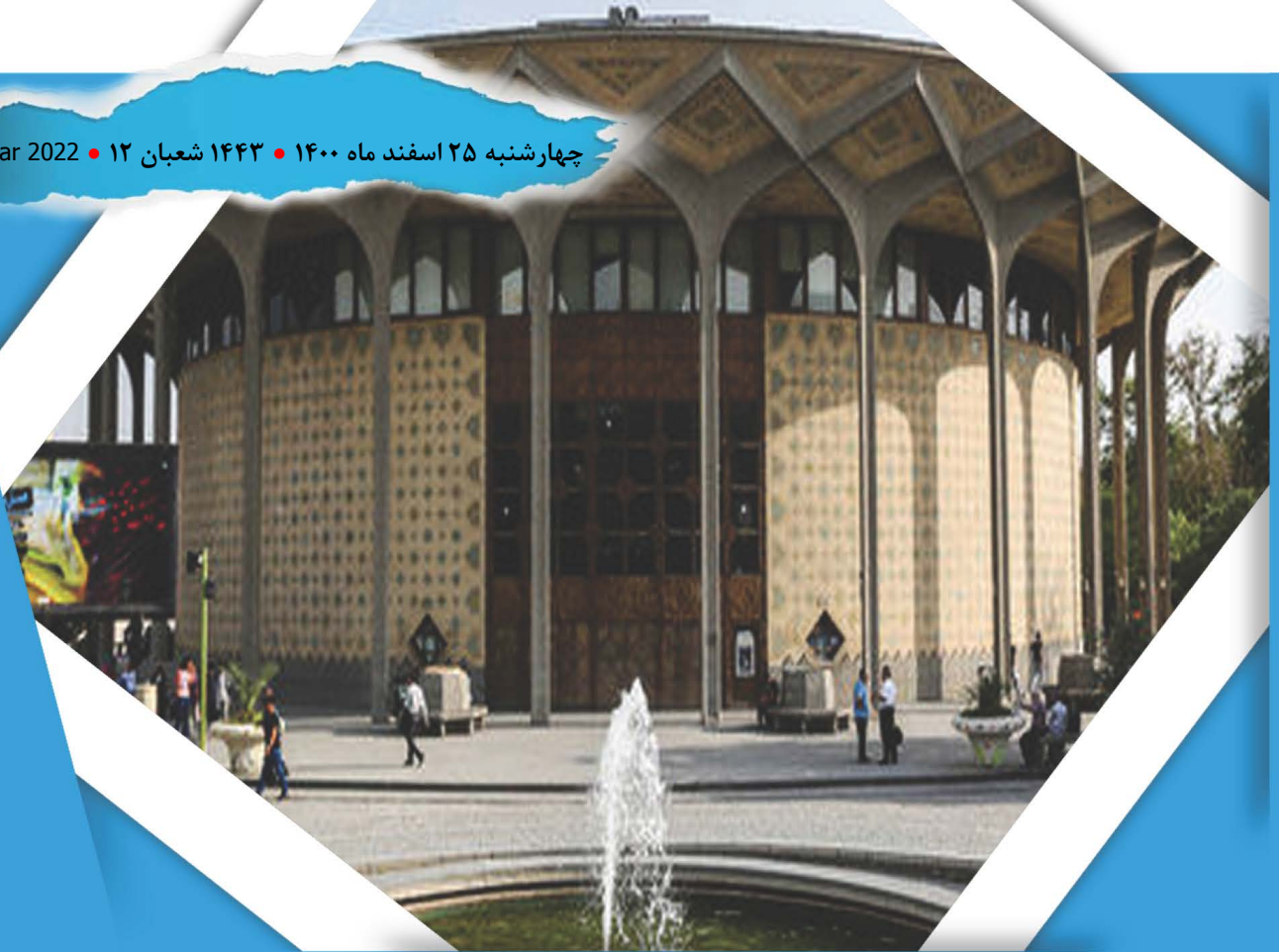

چهارشنبه ۲۵ اسفند ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ شعبان ۱۲ • 16 Mar 2022

نگاهی به رسانه‌ها

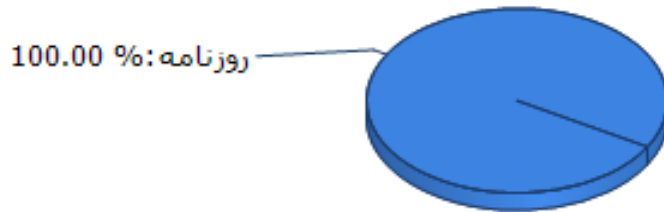
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۱۴

روزنامه

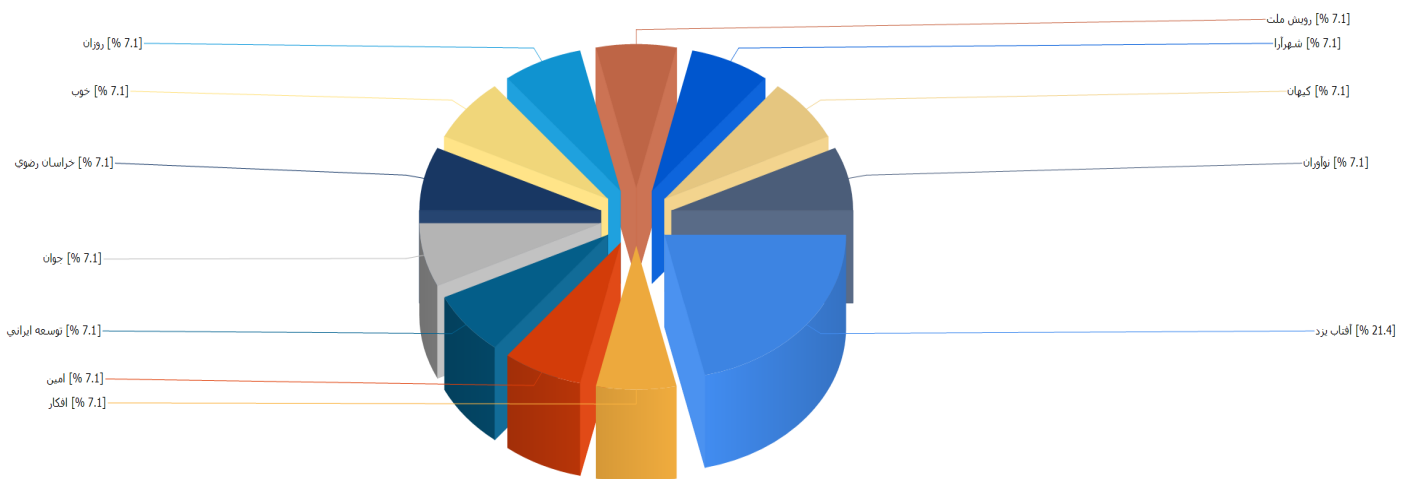
۱۴

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۲۱/۴	۳	آفتاب یزد	۱
۷/۱	۱	افکار	۲
۷/۱	۱	امین	۳
۷/۱	۱	توسعه ایرانی	۴
۷/۱	۱	جوان	۵
۷/۱	۱	خراسان رضوی	۶
۷/۱	۱	خوب	۷
۷/۱	۱	روزان	۸
۷/۱	۱	رویش ملت	۹
۷/۱	۱	شهرآرا	۱۰
۷/۱	۱	کیهان	۱۱
۷/۱	۱	نواوران	۱۲
۱۰۰	۱۴	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	اهدای اقلام خوراکی تاریخ گذشته؛ عذر بدتر از گناه خانه تئاتر	آفتاب یزد
۸	مونولوگ توانایی بازیگر را به چالش می کشد	آفتاب یزد
۹	وقتی شور سلبریتی مداری درمی آید	آفتاب یزد
۱۰	سید وحید فخر موسوی دبیر جشنواره تئاتر مقاومت شد	افکار
۱۱	تئاتر تبریز به ماشینی می ماند که باطریش خراب شده است	آمین
۱۲	«هملت پشتکوهی» فروردین ۱۴۰۱ به تئاتر شهر می آید	توسعه ایرانی
۱۳	دبیر جشنواره تئاتر مقاومت منصوب شد	جوان
۱۴	همکام با استاد لطفی مقدم موی سپید هنرهای نمایشی خراسان / ۷ دهه با تئاتر	خراسان رضوی
۱۵	مونولوگ توانایی بازیگر را به چالش می کشد	خوب
۱۶	نوید محمدزاده، چگونه بعضی را خجالت زده کرد؟	روزان
۱۷	خجالت کشیدم که نوید محمدزاده از جشنواره دانشگاهی حمایت کرد	رویش ملت
۱۸	تغییر در وضعیت پردیس تئاتر	شهرآرا
۱۹	شور سلبریتی مداری در تئاتر درآمد است	نواوران
۲۰	دبیر جشنواره تئاتر مقاومت منصوب شد	کیهان

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

اهدای اقلام خوراکی تاریخ گذشته؛ عذر بدتر از گناه خانه تئاتر

در بخش پایانی این بیانیه تصریح شده است: هیئت مدیره از آن جا که می دانست در صورت دور ریزی هم عزیزی معترض خواهند بود، بنا بر خسر جمع تصمیم به توزیع گرفت، حال از توزیع باقیمانده این اقلام خودداری کرده، و از عزیزی که بسته های حمایتی را دریافت کرده و خواستار استفاده نیستند خواهشمند است طی امروز و فردا (سه شنبه و چهارشنبه ۲۴ و ۲۵ اسفند ماه) این بسته ها را یا خود به خانه تئاتر بازگردانند یا از طریق پیک بفرستند. مبالغ و هزینه های پیک از سوی خانه پرداخت خواهد شد.

پرسش های بی پاسخ بیانیه خانه تئاتر!

به گزارش ایرنا، با نگاهی به این اطلاعیه درمی یابیم که مسئولان خانه تئاتر در گام نخست تمام اتفاقات را مربوط به دوران مدیرعامل مستعفی این خانه یعنی شهرام گیل آبادی دانسته و البته در عذر بدتر از گناه تاکید داشتند که چون کارخانه های اقلام خشک و خوراکی تاریخ مصرف گذشته را در بسته بندی جدید دوباره به بازار می فرستند و اشاره کردند به روسای ۱۷ گانه انجمن ها و گفته شده که به هنرمندان این مساله را بگویند و در صورت تمایل آن ها، اقلام را ارسال کنند. اینکه هنرمندان در جریان قرار گرفته اند که اقلام خوراکی مدنظر تاریخ مصرف شان گذشته است و باز هم طالب ارسال آن ها باشند کمی غیرمنطقی است و البته چرا چنین روندی اصلا در دستور کار هیات مدیره و بعد انجمن های ۱۷ گانه البته پرسش های متعدد دیگری که قطعاً بیانیه خانه تئاتر نتوانسته پاسخ گوی آن ها باشد.

شد. طبق گزارش ایشان تعداد و کسری بعضی اقلام و تاریخ مصرف آن ها مشخص شد.

در ادامه این بیانیه آمده است: با بعضی از عزیزان انجمن ها و اعضای عزیز خانه تئاتر درباره آن ها مشورت شد. عزیزان اعلام داشتند که این اقلام خوراکی خشک (مانند چای، برنج و حبوبات) معمولاً در ارجاع به کارخانه ها، دوباره بسته بندی شده و با تاریخ جدید روانه بازار می شود. خانه تئاتر به جای دور ریزی آن را به عهده مدیران محترم انجمن ها گذاشته تا به تشخیص خود به عزیزی که با تاریخ مصرف آن ها مشکلی ندارند قرار دهد. بنا بر این تصمیم از انجمن های ۱۷ گانه خانه تئاتر خواسته شد هر کدام پنج نفر از اعضای خود را که واقعا به این خواروبار نیاز دارند معرفی کنند. (نه برای عزیز محترم و معترضی که در خانه مطلوب و شرایط اقتصادی مناسبی قرار دارند و با ارسال و ویدو در شبکه های مجازی ابراز گلهمندی کرده اند)

از حوالی صبح روز گذشته سه شنبه ۲۴ اسفندماه ویدئویی در فضای مجازی در حال پخش و فراگیر شدن است که طی آن یکی از اعضای انجمن بازیگران خانه تئاتر رو به دوربین نسبت به ارسال بسته معیشتی خانه تئاتر به یکی از هنرمندان عضو این انجمن صنفی ابراز گلایه کرده است. گلایه او در این ارتباط است که اقلام ارسالی بسته معیشتی اعم از رب گوجه فرنگی، ماکارونی، برنج، چای، شکر و قند تاریخ انقضای شان به سر رسیده است. در همین راستا ایرنا در تماس با ابرج راد رئیس هیات مدیره خانه تئاتر درباره این مساله، پاسخ و چرایی این اتفاق پیگیری شد که وی پاسخی نداد و تنها به این جمله بسنده کرد که اینستاگرام را باید اینستاگرام پاسخ دهد! در ادامه پیگیری ها، در تماس با بهزاد

فراهانی یکی دیگر از اعضای هیات مدیره با این پاسخ مواجه شد که پشت دوربین است! در نهایت مریم کاظمی دیگر عضو هیات مدیره خانه تئاتر؛ گفت که به زودی اطلاعیه ای از طرف خانه تئاتر درباره این اتفاق صادر خواهد شد.

عبور از تاریخ انقضا به هنرمندان اطلاع داده شده بود

در اطلاعیه هیات مدیره خانه تئاتر درباره بسته های معیشتی آمده است: با درود و احترام؛ به اطلاع اعضای محترم خانه تئاتر می رسانیم که: اقلام غذایی و خواروبار موجود در خانه تئاتر متعلق به زمانی است که جناب آقای گیل آبادی به عنوان مدیرعامل حضور داشتند و در فروردین ماه ۱۴۰۰ مقدار زیادی توزیع گردید و همین تعداد در انبار باقی ماند. هیات مدیره از تعداد و ماهیت آن ها اطلاع دقیقی نداشت تا چند هفته پیش که این بسته ها از انبار بیرون آمد و زیر نظر بازرس محترم خانه شمرده

مرجان آقانوری:

مونولوگ توانایی بازیگر را به چالش می کشد

پشیمان می شدم به علت اینکه این حرکات مرکز ثقل را روی عضلات شکم می اندازد و برای ماندن در پوزیسیون مربوط به حرکت عضلات مرکزی بدن منقبض است و این انقباض به دلیل تحمل وزن بدن در حالت معلق بودگی است و هنگامی که قرار است دیالوگ وارد کار بشود اوضاع بسیار سخت می شود، نفس گیری بازیگر دچار مشکل می شود و چون عضلات در حال انجام حرکات قدرتی هستند و تعادلی هستند عصبها و نورون ها نمی توانند به درستی کار بکنند و در زمینه ایجاد احساس مربوط به کنش مورد نظر مشکلاتی در بدن بازیگر پیش می آید؛ اما خوب با همراهی، مساعدت و صبوری کارگردان و تیم اجرایی روز به روز توانستم این حرکات را ساده تر انجام بدهم و تمرکز را به جای حرکات روی ایفای درست احساسات کاراکتر بگذارم. من در اجرا انرژی ام به چند بخش تقسیم می شود؛ قسمتی صرف بازیگری قسمتی صرف انجام حرکات نمایشی و قسمتی صرف نگرانی بابت نینفاندن کلاه حجاب از روی سر و باز نشدن لباسم. واقعیت این است که با تنش های بدنی ام اجرا می کنم. تنش های ناشی از انقباضات عامدانه برای نگهداشتن لباس و حجاب روی سرم و این تمرکز را چندپاره می کند.

۱ به عنوان یک بازیگر فکر می کنید در زمان بیماری کرونا چه مشکلاتی برای بازیگران به وجود آمده است؟
 آسیب اقتصادی مهم ترین مشکل در بازیگری تئاتر بوده و هست. پیش از کرونا هم اوضاع اقتصادی ای خوبی در تئاتر نبود و در کرونا شدت بیشتری گرفت. من مجبور هستم چند پروژه تئاتر را قبول کنم چرا که دستمزدها در تئاتر پایین است و فروش بلیت غیرقابل اعتماد... معمولاً از لحاظ روانی خسته می شوم چرا که ایفای چند نقش در یک زمان انرژی روانی زیادی را نیاز دارد. می دانم که همکارانم هم گرفتار کنم اضطرابها و ناامنی ها هستند

۲ در آخر اگر خودتان حرفی دارید بفرمایید.
 سپاس از شما، به امید اتفاقات بهتر در هنر ایران.

۳ آسیب اقتصادی مهم ترین مشکل در بازیگری تئاتر بوده و هست. پیش از کرونا هم اوضاع اقتصادی ای خوبی در تئاتر نبود و در کرونا شدت بیشتری گرفت. من مجبور هستم چند پروژه تئاتر را قبول کنم چرا که دستمزدها در تئاتر پایین است و فروش بلیت غیرقابل اعتماد... معمولاً از لحاظ روانی خسته می شوم چرا که ایفای چند نقش در یک زمان انرژی روانی زیادی را نیاز دارد. می دانم که همکارانم هم گرفتار کنم اضطرابها و ناامنی ها هستند

۴ استفاده از تکنیک حرکات «اریال یوگا» در نقش شما برایتان سخت نبوده و آیا با توجه به ابعاد نقش، این رویکرد کاربردی بوده است؟
 «اریال یوگا» نوعی از ورزش های ضد جاذبه است که با کمک یک پارچه معلق انجام می شود و به جای انجام حرکات یوگا و حرکات آکروباتیک روی مست و زمین از این پارچه بهره گرفته می شود حرکاتی از قبیل کلمعلق، سروته بودن و... با کمک این پارچه قابل انجام است. راستش کار بسیار سختی است اواسط تمرینات بارها

نمایش «آلا» به نویسندگی و کارگردانی محمد کاظم تبار و بازی مرجان آقانوری این روزها از شانزدهم تا بیست و هفتم اسفندماه ساعت هجده در سالن اصلی تئاتر مولوی روی صحنه می رود. در این نمایش مرجان آقانوری نقش «آلا» را بازی می کند. ایران تئاتر با او در مورد نقش «آلا» و چگونگی رسیدن به اجرای نهایی این شخصیت و شرایط این روزهای تئاتر به گپ و گفت نشست که حاصل آن را در ادامه می خوانید.

۵ در مورد نقش «آلا» و چگونگی رسیدن تان به نقش توضیح دهید.

«آلا» به صورت تجربی کار شد و تنها طرح داستانی برای من مشخص بود، موضوعیت زن به همراه محدودیتها و آسیبهایش برایم دغدغه بوده است و می توانم بین خودم و کاراکتر ارتباطی برقرار کنم. «آلا» به کاراکتر من نزدیک شد با ویژگی هایی که من از خودم سراغ دارم مرجان نمود بیشتری در نقش دارد. من معتقد هستم بازیگر بایوس صحنه ای اش را با خودش حمل می کند و این زیست صحنه ای به کاراکترش جهت می دهد. من «آلا» را به واگویه هایم نزدیک کردم و اگر چنین کاری نمی کردم دسترسی به موقعیتها و احساسات برایم دشوار بود. چرا که شیوه ای اجرایی در این نمایش از فاصله گذاری و کناره گیری بهره می گیرد.

۶ محاسن و معایب نمایش مونولوگ از نظر شما چیست؟

مونولوگ، توانایی بازیگر را به چالش می کشد. من بیشتر جوایز بازیگری ام به خاطر اجرای تک نفره بوده اما همیشه از مونولوگ فراری بودم، چرا که فشار و سنگینی زیادی را در صحنه روی بدنم احساس می کنم و همیشه حین اجرا آرزو می کنم کاش همبازی ای کنارم بود و می توانستم این فشار را تقسیم بکنم؛ اما خوب جهان بازیگر را تجربه های زیستی اش می سازد. اینکه چه تروماها و چه آسیب هایی را پشت سر گذاشته و چه هیجاناتی را در کدهایش ثبت کرده همه بر کاراکترهای که روی صحنه خلق می کند تأثیر می گذارند و من خودم هم نمی دانم چرا بیشتر تک گویی ها را بازی می کنم.

وقتی شور سلبریتی مداری در می‌آید

مهدی (سهاب) محبعلی نویسنده و کارگردان نمایش «آئورا» که قرار است از ۱۶ فروردین در تالار حافظ روی صحنه برود، درباره این اثر گفت: نمایش «آئورا» با اقتباس از دو رمان «ربکا» و «آئورا» نوشته و برای اجرا تولید شده است. او درباره فرم اجرایی نمایش توضیح داد: تلاش کردم با تکیه بر روایت و استفاده از فضای وهم‌انگیزی که هر دو داستان داشت، نمایش را به دور از فرم‌گرایی افراطی پیش ببرم. با توجه به اینکه زبان ساده ولی فرم‌روایی پیچیده نمایش در قالب ژانر دلهره‌آور چالش دشواری بود که در طول نمایش با آن رو به رو بودیم. این نمایشنامه‌نویس و کارگردان با اشاره به اینکه گروه بازیگران مجموعه‌ای از هنرمندان با تجربه و حرفه‌ای در کنار بازیگران تازه کار هستند، گفت: گروه بازیگران ماه‌ها تلاش کردند تا تئاتری را در ژانر دلهره که مدت‌هاست در ایران چندان مورد توجه قرار ندارد، روی صحنه ببرند. محبعلی خاطر نشان کرد: شرایط کلی تئاتر اساساً برای گروه‌هایی که در این دو سال تلاش کردند با وجود ضرر و زیان مالی چراغ سالن‌ها را روشن نگه دارند، متأسفانه چندان تفاوتی نکرده است. در واقع گروه‌هایی که قبل از دوران کرونا هم به واسطه چهره‌های سینمایی و عامه‌پسند، کاری را روی صحنه داشتند با بهتر شدن اوضاع نسبی، باز هم گیشه‌ها را در اختیار دارند. به گزارش ایلنا، او که در سال جاری نمایش «شب جنایتکاران» را در سالن شهرزاد به روی صحنه برده بود، ادامه داد: آن قدر شور سلبریتی مداری در تئاتر ما درآمده که به افراطی‌ترین شکل ممکن در حال تبدیل شدن به یک رویه در جریان اصلی تئاتر ایران است و برای مقابله به تسلط چنین جریانی، به نظرم جز سلیقه‌سازی راهی وجود ندارد.

سید و حید فخر موسوی دبیر جشنواره تئاتر مقاومت شد

رئیس بنیاد فرهنگی روایت فتح طی حکمی وحید فخر موسوی را به سمت دبیر هجدهمین جشنواره سراسری تئاتر مقاومت منصوب کرد. سید محمد نادری رئیس بنیاد فرهنگی روایت فتح طی حکمی سید و حید فخر موسوی را به عنوان دبیر هجدهمین جشنواره سراسری تئاتر مقاومت منصوب کرد.

در بخشی از حکم نادری آمده است: «نظر به تعهد، تخصص و شایستگی جنابعالی را به سمت دبیر هجدهمین جشنواره سراسری تئاتر مقاومت منصوب می‌نمایم، امید است با توکل به خدا و با اهتمام بیش از پیش شاهد برپایی هر چه باشکوه‌تر و تأثیرگذارتر شدن این رویداد مهم هنری در حوزه تئاتر انقلاب و دفاع مقدس باشیم.» سید و حید فخر موسوی دبیر جشنواره تئاتر

مقاومت شد

سید و حید فخر موسوی دارای مدرک کارشناسی ارشد کارگردانی از دانشگاه تربیت مدرس تهران است که پیش از این، رئیس شورای نظارت و ارزشیابی اداره کل هنرهای نمایشی، دبیر سومین دوره جشنواره تئاتر سردار آسمانی، معاون دفتر آموزش و توسعه فعالیت‌های هنری وزارت ارشاد، معاون هنری اداره کل فرهنگ و ارشاد

اسلامی گیلان، عضو کانون نمایش‌های خیابانی و عضو اتحادیه بین‌المللی مبارک یونیمما و مسئول دبیرخانه بنیاد فرهنگی هنری میرزا کوچک خان جنگلی را عهده‌دار بود است.

موسوی همچنین نمایش‌های کهنه سرباز، سفر نیمروزه سید، در قاب ماه و شال ترس ممد را کارگردانی و در آثار متعددی نیز به ایفای نقش پرداخته است.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۵ اسفند ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۲۸

تئاتر تیز به ماشینی می ماند که باطریش خراب شده است

وحید خدادادی

شاید برود اما هر جا که خاموش کنید، در همانجا ماندنی خواهد شد. و این اتفاقات پراکنده شان و جلالت این شهر نیست.

استاد هاشمی در رابطه با وضعیت اقتصادی و معیشتی هنرمندان هم گفت: برای پاسخ به این سوال بهتر است از شما یک سوال بپرسم، شما یک بازیگر مطرح باشید که چندین فیلم از شما در جشنواره فجر باشد و چندین فیلم هم داشته باشید که در مراحل تدوین باشد و در سریال های مختلف تلویزیونی اقبالی نقش کرده باشید، حاضر می شوید برای تانم معیشت خود و جریان معارج زندگی در شبکه های اجتماعی نظیر اینستاگرام تبلیغات کنید؟ پس با این مثال می توانید بی به پاسخ سوالاتان بپردازید که برای نمونه بازیگری مثل من برای معراج زندگی خود مجبور می شوم با دریافت چندین هزار فلان فلان خودم را در اینستاگرام تبلیغ کنم؟ این اتفاق از کدام واقعت اجتماعی محسوب می شود؟ من حاضر به شما بازیگری نشان دهم که مرزا باید به شما بازیگری نشان دهم که تمام درآمدش از تئاتر است و تئاتر هم به جهت شیوع کرونا دو سال است که تعطیل شده است؟ از زمان شیوع کرونا تا الان یعنی دو سال و نیم گذشته وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به نام طرح حمایت از هنرمندان

در عرصه بازیگری او را با نام انحصاسی و لقب فراموشی می شناسند، بازیگری که سالهاست در عرصه هنر آفرینانجام می فرزند. استاد ناصر هاشمی همسایه دوت با را پذیرفت و میزبان او در تحریریه روزنامه امین بودیم. در ادامه گفتگویی مسمیم امین با وی از نظر می گذارد:

این بازیگر مطرح سینما و تلویزیون در رابطه با معرفی خود و برای شروع گفتگو گفت: بنده ناصر هاشمی هستم، ۵۹ سال سن دارم و متولد تیز هستم، که البته بعضا با ناصر هاشمی که بعنوان پسر سوم استاد خان در سریال پدرسالار نقش آفرینی می کرده، اشتباه گرفته می شود ولی از فضای روزگار هر دوی ما ناصر هاشمی هستیم. از سال ۱۳۶۰ وارد عرصه بازیگری شده ام و از همان بدو امر هم برای شبکه استانی سپهر کار کرده ام و تا امروز نیز این فعالیت ادامه دارد. البته من استخدام شرکت تراکور سازی در شرکت ماشین آلات صنعتی بوم و از همان جا هم دانشتخته شده ام.

ناصر هاشمی در رابطه با کارهای جدیدی که در حال انجام است گفت: آخرین فیلمی که تا این لحظه در آن اقبالی نقش کرده ام، فیلم سینمایی قویا(عرومک) به کارگردانی آقای یوسفی نژاد است که به اعتقاد شخصیم جزو برجسته ترین آثار می باشد که با نوع خاص

فیلمبرداری و تک لوکیشنی بود و مانند کار قبلی وی که مجموعه (پوخته) کار فاجری است که در شهریور ماه ۱۴۰۰ فیلمبرداری آن تمام شده و نقطه قوت این فیلم آن است که به صورت پلان سکاس تهیه شده است، یعنی از اول تا آخر فیلمبرداری کات نداریم و این نیازمند هماهنگی همه عوامل فیلم است زیرا که اشتباه در مثلا دقیقه ۳۰ فیلمبرداری باعث خواهد شد تا از ابتدا مجدداً فیلمبرداری شود. مزیت این نوع فیلمبرداری آن است که کسی بازیگر به درستی به مخاطب منتقل می شود. تقریباً مثله همان حس و حالی که مخاطب می تواند در صحنه تئاتر به مخاطب خود منتقل نماید. در دیگر فیلم ها کات های متعدد موجب قطع حس بازیگر می شود و مستند نیست. مگر اینکه یک بازیگر آندرانگ تاروند باشد که بتواند علی رغم قطع در روند فیلمبرداری بتواند حس لازم را به مخاطب منتقل نماید، از همین رو فیلم های پلان سکاس از نظر حس تئاتر هستند. هر چند بنده با فیلم شب طلایی آقای جانیی کیا در جشنواره حضور داشتم اما معتقدم که در حق فیلم قویا(عرومک) اجماع شد. به اعتقاد من بازیگری جشنواره قویا(عرومک) بسیار بهتر و با کیفیت تر از فیلم های مطرح شده بود.

وی ضمن اظهار ناراضی از وضعیت فرهنگی و هنری تیز گفت: یک کنکاش هر چند اجمالی نسبت به اوضاع فرهنگی و هنری شهر ما را منوجه نقیب ماندگی در این حوزه خواهد کرد. ما قریب به صد سال پیش در این شهر تئاتر برگزار کرده ایم، در این شهر بلیت ۱۰ شاهی تئاتر وجود دارد، یعنی دقیقاً زمانی که شاید در بسیاری از شهرها از توشن املای کلمه تئاتر عاجز بودند. ما در این شهر سالن تئاتری داشتیم که نمونه اش فقط در سن پترزبورگ وجود داشت که مناسفانه آن را تخریب کردند.

نوع معماری این سالن به شکلی بود که در صحنه تئاتر تیزی به تفریق کننده صدا و میکروفون نبود، اما الان حساب کنید که کل کنجایش سالن اصلی آن حدوداً ۲۰۰ نفر است و در نقطه ای شهر کنجاده شده که به جهت بار ترافیکی و عدم امکان پارک ماشین کسی هوس تئاتر دیدن نکنند. من در تالار فتح الدین اسدی کرمانی در کرمان نمایان اجرا کرده ام، بار اول حضورم در سالن برای لحظاتی هیبت زیبایی و معماری این سالن بودم. از تفاوت سالن نمایش تیز و کرمان گنج شده بودم و حیرانم بود. مدتی نشست برای اجرای تالار گل ارشاد، با ما قراردادی نیست و نه تنها پول نمی طلبم، بلکه پول هم می گیریم و حتی فراموش فراموش بلیت هم برای ما بود، الان دقیقاً داستان برعکس شده است. امروز اگر کسی بخواهد تئاتر کار کند باید از همان لحظه تا با پایان کار از جیب شخص هریه کند و یا نهایتاً دست به دامان اسپانسرها شود. این وضعیت ناپسند است به ویژه ای رسیده که ما سال گذشته بازیگر تئاتر کارتن جواب داشتیم! هنر و تئاتر ما امروز در تیز به ماشینی می ماند که باطریش خراب شده و برای روشن کردن هر از گاهش نیاز به هل دادن چندین نفر و یا قاطعاً گرفتن (اسپانسر) از باطری ماشین دیگری است. این ماشین روشن می شود و تا یک مسیر خاص

مجموعاً ۳،۵ میلیون تومان به هنرمندان کمک مالی کرده است، یعنی ماهی صد هزار تومان هم نمی شود! هنرمند اگر از لحاظ معیشتی تانم باید هم کیفیت کارش بالا می رود و هم دنبال تبلیغات های فضای مجازی هم نمی رود. در این زمینه هیچ حمایتی از سوی اداره کل ارشاد، شهرداری و شورای شهر نمی شود! ببینید شهر اهر روزگاری پایتخت تئاتر های خیابانی بود و امروز چه وضعی دارد؟

این بازیگر نام آشنای تئاتر و تلویزیون با اشاره به چالش های موجود در حوزه فیلم و سریال به این نکته تیز اشاره کرد: تولید اسپانسر مالی و به تعبیری تهیه تهیه کننده و به بی آن آن اسپانسر گذاری جهت تولید فیلم های فاخر از مهم ترین چالش های فعلی در این حوزه است. در این شهر چنین افرادی را با نداریم و باید تعداد آن ها خیلی کم است. همین فیلم قویا(عرومک) را کارگردان بنده جدا یا هزینه شخصی خودش ساخته است. در بازیگران و هنرمندان این شهر نتوانست برای اقبالی نقش در مجموعه های فاخر وجود دارد و متأسفانه همانطور که اشاره کردم حمایتی از آنان صورت نمی گیرد و کمتر کسی علاقمند سرمایه گذاری در این بخش است. فضای کار در این شهر به مراتب سخت تر از جاهای دیگر است و بگذاردیم اسد بزم که در جریان فیلمبرداری در سریال تیزریلی تاجر به علت نبود امکانات یا هزینه شخصی آب معدنی برای خود و همکارانم می گرفت!

شخصیت فراموشی مجموعه های تلویزیونی در خصوص تکراری بودن و رویت بودن فیلمنامه ها گفت: باز هم باید به مسائل اقتصادی برگردیم و دلیلش را هم نام بدینیم. تهیه کننده برای بازگشت سرمایه و جواب گرفتن از فیلم در کیشه مجبور است فیلم های را بسازد که مخاطرش تانم شود.

ناصر هاشمی با اشاره به فضای بسته سیاسی و اجتماعی مخصوص در شهر تیز و مدعیه مندی هنرمندان گفت: کوچکترین نقدی بعضاً با واکنش هایی همراه است که هنرمند را هم پشتیبان می کند من شخصاً همواره تالان کرده ام تا نسبت به موضوعات روز واکنش درخوری داشته باشم ولی این را باید در نظر گرفت که فضای اجتماعی و سیاسی این شهر بسته است و البته قبول دارم که موضوعات کارم هم همسایه کارانه حرکت می کنند. اما بارها اتفاق افتاده که در قفسه مجبوریم تهیه اسپانسر جدیدی و حمایت از هواداران تراکتور به دروسر افتاده ام! او را هم مطمئن می باشم این فشارها باز تا جایی که مقدور است دفعه های اجتماعی را به زبان طنز به گوش مسئولان می رسانم. اما ببینید برای انتشار یک پست بنام نقیب به جنگ در قفسه مجازی تهراید شدم. البته برخی از همکاران ما هم وجود دارند و صرفاً اولویت شان مسائل اقتصادی است و اهمیتی به مشکلات و مسائل جامعه نمی دهند!

وی در پایان گفتگو ضمن آرزوی ریشه کن شدن کرونا و کاهش مشکلات اقتصادی آرزوی روزهای بهتری برای همشهریان در سال جدید کرد.

«هملت پشتکوهی» فروردین ۱۴۰۱ به تئاتر شهر می آید

می خندند و می گریند؛ عین خود زندگی. «در نمایش «هملت پشتکوهی» مهدی عطایی دریایی، مجید کشاورز، گاتا عابدی، افسانه برز کار، یاسمن صیاد دقت کار، غزل لوری، سعید سلیمی و محمد جامه شورانی به عنوان بازیگر حضور دارند.

میراث پدیدار تهیه کننده، ناصر ابراهیمی مجری طرح، سعید عیسایی و امیر حسین خلیل زاده گروه کارگردانی، نیلوفر سراجی، منشی صحنه، بهرنگ عباسپور طراح صدا، بردیا دهقانی و مجتبا نیری طراحان صحنه، فاطیما پشتکوهی طراح لباس، هادی علیشاپور طراح نور، خیام مویدی و عیسا جنگانی طراحان پوستر، سهراب خان زاده و امین عطار نژاد عکاس، محمد لهاک مدیر روابط عمومی و تبلیغات و مدیر اجرایی، مریم بصیری فر مدیر برنامه ریزی، امیر حسین شیخان و بهار بلغاری گروه روابط عمومی، مجید انصاری دستیار مجری طرح و فریبرز دارایی مدیر رسانه دیگر عوامل اجرایی این اثر نمایشی را تشکیل می دهند.

تئاتر «هملت پشتکوهی»، عنوان یکی از تازه ترین آثار نمایشی تئاتر شهر است که از روز ۱۴ فروردین ماه سال ۱۴۰۱ به نویسندگی و کارگردانی ابراهیم پشتکوهی در تالار چهارسوه صحنه خواهد رفت.

ابراهیم پشتکوهی طی یادداشتی درباره این نمایش توضیح داده است: «هملت پشتکوهی برای من یک تجربه هیجان انگیز است.

در تمام ۲۴ سالی که تئاتر کار می کنم، هرگز نمایشی تا این حد نزدیک به زندگی کار نکرده بودم. اثری پست ناتورالیستی که ریشه هایش در آثار ایبسن و گورکی می رسد.

خبری از فرمها و تصاویر شاعرانه نیست و مهم ترین و سخت ترین کار من در این نمایش نامریی کردن کارگردان است. یک ساعت و نیم از زندگی یک خانواده در داستانی معمایی جنایی به تصویر کشیده شده است.

این نمایش اول از همه خودم را غافلگیر کرد و می دانم که انسان های زیادی با آن

نویسنده و کارگردان
ابراهیم پشتکوهی
فروردین واردیبهشت ۱۴۰۱
تئاتر شهر - سالن چارسو

هملت
پشتکوهی

دبیر جشنواره تئاتر مقاومت منصوب شد

رئیس بنیاد فرهنگی روایت فتح طی حکمی
و حید فخر موسوی را به سمت دبیر هجدهمین
جشنواره سراسری تئاتر مقاومت منصوب کرد.
سید محمد نادری در حکمی فخر موسوی را به سمت دبیر
جشنواره تئاتر مقاومت منصوب کرد.
فخر موسوی دارای مدرک کارشناسی ارشد کارگردانی،
پیش از این رئیس شورای نظارت و ارزشیابی اداره کل
هنرهای نمایشی و دبیر سومین دوره جشنواره تئاتر سردار
آسمانی بوده است.

مرکز آموزش تئاتر، عنوان پدر مدرن تئاتر خراسان بر از نده دکتر لطفی مقدم است.»

● پرده پنجم؛ روی صحنه تئاتر

لطفی مقدم دهه های ۴۰ و ۵۰ را همزمان با کوشش هایش در حوزه آموزش و مدیریت تئاتر، به نویسندگی و کارگردانی تئاتر می گذراند که دهه ها اثر نمایشی از او در تاریخ تئاتر مشهد ثبت و ضبط شده است. او پس از انقلاب نیز به عنوان یکی از پشتوانه های مهم تئاتر کشور با حضور در سمت ریاست انجمن تئاتر مشهد و نیز داور جشنواره های مختلف استانی و ملی در ادوار مختلف به این هنر ادای دین می کند. لطفی مقدم دهه ۶۰ از مشاغل دولتی بازنشسته می شود و جالب است بدانیم که به عرصه سازندگی مشغول و شریک می شود که او سال ها مدیر عاملش می شود، پروژه هایی چون ساخت بیمارستان های گناباد و بندر جاسک، آب رسانی و مخازن آب مشهد، الماس شرقی و... را انجام می دهد. دکتر در این باره به ما می گوید: «در همه این سال ها هیچ گاه از تئاتر دور نبوده و همچنان در کنار آن بوده ام. همین حالا هم هنرمندان به من لطف دارند و گاهی نمایش نامه هایشان را برای ارائه نظر به من می سپارند یا به تمرین ها و اجراهایشان دعوت می کنند. همواره برایم مایه افتخار است که اگر تجربه و دانشی دارم آن را در اختیار هنرمندان جوان بگذارم.» دکتر البته فروتنی می کند و می گوید: همه این ها داشته های ناچیز من است در هنر تئاتر و هر جایی که بوده ام.

● پرده ششم؛ امروز

استاد لطفی مقدم امروز در ۸۵ سالگی، بیشتر اوقاتش را به پرستاری از همسرش می گذراند: «همسرم مدتی است کسالت دار و من با کمک فرزندانم، پرستار تمام وقت ایشان هستم.» وقتی از در گذشت هفته گذشته دوست دیرین اش مرحوم سید محسن مصطفی زاده (نویسنده، شاعر و پیش کسوت تئاتر) می گویم، بغض می کند، صدایش به لرزه می افتد و می گوید: «یک هفته است هنوز از شوک بیرون نیامده ام. به مصطفی زاده بسیار علاقه مند بودم. او دوست نزدیک من بود. خبر در گذشتش، انگار پتکی بر سر من بود...»

همکلام با استاد لطفی مقدم موی سپید هنرهای نمایشی خراسان

۷ دهه با تئاتر

صادق غفوریان - عنوان «پدر تئاتر خراسان» را که تئاتری برای او به کار می برند، نشان از تاثیر فراوانش بر عرصه این هنر است. امسال جشنواره بین المللی تئاتر فجر به رسم قدرشناسی از چند دهه کوشش های موثر دکتر محمد علی لطفی مقدم در تئاتر منطقه خراسان و گرگان در آیین افتتاحیه از این هنرمند موی سپید تجلیل کرد و به احترامش کلاه از سر برداشت. این تجلیل بهانه ای شد تا ما نیز به سراغ این مرد با اخلاق، فروتن و با دانش تئاتر برویم و دیروز و امروز زندگی هنری اش را با او مرور کنیم.

● پرده اول؛ ۸۵ سال قبل در سبزوار

دکتر لطفی مقدم روزهای قبل یعنی نیمه اسفند، ۸۵ ساله شد تا هنر تئاتر خراسان همچنان به خود بیابد که سایه این احیاگر کوشا و تحصیل کرده رادر کنار خود دارد. او که دستی هم در شعر و ادبیات دارد و من قبل از این از سروده هایش را خوانده بودم، می گوید: «در روزهای سالگرد تولدم یک رباعی سرودم که می خواهم بر ایوان بخوانم.» با اشتیاق استقبال می کنم و دکتر برایم می خواند: هشتاد و پنج سال به عمر گران گذشت / گاهی بهار آمد و گاهی خزان گذشت آن لحظه را به عمر شمارم که شادمان / بادوستان یکدل و با خاندان گذشت

● پرده دوم؛ شروع تئاتر در ۱۲ سالگی

با دکتر لطفی به هفت دهه قبل و به سبزوار بر می گردیم. می گوید: «از ۱۲ سالگی پایم به سالن های تئاتر باز شد. پس از مدتی با یکی از هنرمندان استخوان دار تئاتر به نام آقای حسین صفی آبادی در سبزوار آشنا شدم و تئاتر را به طور جدی با بازی در نمایش او با نام «مکافات» شروع کردم و پس از آن هم در نمایش ماشاء... و وحیدی که به سبزوار آمده بود، ایفای نقش کردم.» لطفی مقدم در سال های بعد یعنی در سال ۳۴ به استخدام آموزش و پرورش در می آید و تا سال ۱۳۴۴ در این شهر به شغل معلمی مشغول می شود.

● پرده سوم؛ تحصیل از تهران تا فرانسه

به طور قطع از جمله رازهای موفقیت لطفی مقدم اهتمام او در تحصیل و دانش اندوزی بوده است. او سال ۱۳۴۴ در کنکور

سراسری رتبه ۳ را کسب می کند و برای تحصیل در دانشکده هنرهای دراماتیک راهی پایتخت و سه سال متوالی دانشجوی ممتاز دانشکده می شود. پس از پایان دوره کارشناسی به مشهد نقل مکان و مرکز آموزش تئاتر را تاسیس می کند: «با تاسیس این مرکز در مشهد، تئاتر شدن من.» او در همین سال ها از آموزش و پرورش به اداره فرهنگ منتقل می شود و ضمن فعالیت های هنری و آموزشی تئاتر، از تحصیل غافل نمی شود و آن را تا مقطع دکتر ادامه می دهد. فوق لیسانس رادر دانشکده تحقیقات عالی تئاتر فرانسه با ارائه رساله ای با موضوع هنر تر کمن پشت سری می گذارد و استاد او می پذیرد که برای مقطع دکتر نیز او را هدایت و راهنمایی کند. آن سال ها به دلیل شروع انقلاب اسلامی، امکان ادامه تحصیل برای او فراهم نمی شود و سال های بعد یعنی اواخر دهه ۷۰ شمسی با پیگیری ها و ارتباطات علمی اش با استادانش در فرانسه، به پاریس عزیمت می کند و با ارائه رساله ای با موضوع تعزیه های ایرانی، موفق به دریافت تاییدیه دکتر می شود.

● پرده چهارم؛ عنوان پدر تئاتر خراسان چرا؟

جالب است بدانیم که ماجرای لقب «پدر تئاتر خراسان» برای لطفی مقدم به تاسیس مرکز آموزش تئاتر مشهد در سال ۱۳۴۸ بر می گردد. جواد اشکذری نویسنده کتاب «تمام استاد» در باره لطفی مقدم به ما می گوید: «تئاتر مشهد دو دوره دارد؛ ابتدا از سال ۱۲۹۰ تا ۱۳۴۰ که مرحوم حبیب اذری آن را بنا نهاده و می توان از دری را پدر کهن تئاتر مشهد نامید و از ۱۳۴۸ نیز با تاسیس

گفت‌وگو با مرجان آقانوری بازیگر نمایش «آلا»:

مونولوگ توانایی بازیگر را به چالش می‌کشد

فصله‌گذاری و کناره‌گویی بهره می‌گیرد.

محاسن و معایب نمایش مونولوگ از نظر شما چیست؟

مونولوگ، توانایی بازیگر را به چالش می‌کشد. من بیشتر جوایز بازیگر را به خاطر اجرای تک‌نفره بوده اما همیشه از مونولوگ فراری بوده‌ام، چرا که فشار و سنگینی زیادی را در صحنه روی بدنم احساس می‌کنم و همیشه حین اجرا آرزو می‌کنم کاش همبازی‌ای کنارم بود و می‌توانستم این فشار را تقسیم بکنم؛ اما خب جهان بازیگر را تجربه‌های زیستی‌اش می‌سازد. اینکه چه تروماها و چه آسیب‌هایی را پشت سر گذاشته و چه هیجاناتی را در کدهایش ثبت کرده همه بر کارهای که روی صحنه خلق می‌کند تأثیر می‌گذارند و من

نمایش آلا به نویسندگی و کارگردانی محمد کاظم تبار و بازی مرجان آقانوری این روزها از شانزدهم تا بیست و هفتم اسفندماه ساعت هجده در سالن اصلی تئاتر مولوی روی صحنه می‌رود. در این نمایش مرجان آقانوری نقش آلا را بازی می‌کند.

با او در مورد نقش آلا و چگونگی رسیدن به اجرای نهایی این شخصیت و شرایط این روزهای تئاتر به گپ‌وگفت نشستیم. در ادامه گفت‌وگوی ایمران تئاتر را با او می‌خوانید. در مورد نقش آلا و چگونگی رسیدن آن به نقش توضیح دهید.

آلا به صورت تجربی کار شده و تنها طرح داستانی برای من مشخص بود، موضوعیت زن به همراه محدودیت‌ها و آسیب‌هایش برایم دغدغه بوده است و می‌توانم بین خودم و کاراکتر ارتباطی برقرار کنم. آلا به کاراکتر من نزدیک شد با ویژگی‌هایی که من از خودم سراغ دارم مرجان نمود بیشتری در نقش دارد. من معتقد هستم بازیگر بایوس صحنه‌ای‌اش را با خودش حمل می‌کند و این زیست صحنه‌ای به کاراکترش جهت می‌دهد. من آلا را به واگو به‌هاییم نزدیک کردم و اگر چنین کاری نمی‌کردم دسترسی به موقعیت‌ها و احساسات برایم دشوار بود. چرا که شیوه‌ای اجرایی در این نمایش از

خودم هم نمی‌دانم چرا بیشتر تک‌گویی‌ها را بازی می‌کنم.

استفاده از تکنیک حرکات اریال یوگا در نقش شما برایتان سخت نبوده و آیا با توجه به ابعاد نقش، این رویکرد کاربردی بوده است؟

اریال یوگا نوعی از ورزش‌های ضد جاذبه است که با کمک یک پارچه معلق انجام می‌شود و به جای انجام حرکات یوگا و حرکات آکروباتیک روی ست و زمین از این پارچه بهره گرفته می‌شود حرکاتی از قبیل کلمه‌معلق، سروته بودن و... با کمک این پارچه قابل انجام است.

راستش کار بسیار سختی است اواسط تمرینات بارها پشیمان می‌شدم به علت اینکه این حرکات مرکز ثقل را روی عضلات شکم می‌اندازد و برای ماندن در پوزیسیون مربوط به حرکت عضلات مرکزی بدن منقبض است و این انقباض به دلیل تحمل وزن بدن در حالت معلق بودگی است و هنگامی که قرار است دیالوگ وارد کار بشود اوضاع بسیار سخت می‌شود. نفس‌گیری بازیگر دچار مشکل می‌شود و چون عضلات در حال انجام حرکات قدرتی هستند و تعادلی هستند عصب‌ها و نورون‌ها نمی‌توانند به‌درستی کار بکنند و در زمینه ایجاد احساس مربوط به کنش موردنظر مشکلاتی در بدن بازیگر پیش می‌آید؛ اما خب با همراهی، مساعدت و صبوری کارگردان و تیم اجرایی روزه‌روز توانستم این حرکات را ساده‌تر انجام بدهم و تمرکز را به جای حرکات روی

ایفای درست احساسات کاراکتر بگذارم. من در اجرا انرژی‌ام به چند بخش تقسیم می‌شود؛ قسمتی صرف بازیگری قسمتی صرف انجام حرکات نمایشی و قسمتی صرف نگرانی بابت نیفتادن کلاه حجاب از روی سر و باز نشدن لباسم. واقعیت این است که با تنش‌های بدنی‌ام اجرا می‌کنم. تنش‌های ناشی از انقباضات عامدانه برای نگهداشتن لباس و حجاب روی سرم و این تمرکز را چندپاره می‌کند.

به‌عنوان یک بازیگر فکر می‌کنید

در زمان بیماری کرونا چه مشکلاتی

برای بازیگران به وجود آمده است؟

آسیب اقتصادی مهم‌ترین مشکل در بازیگری تئاتر بوده و هست. پیش از کرونا هم اوضاع اقتصادی‌ای خوبی در تئاتر نبود و در کرونا شدت بیشتری گرفت. من مجبور هستم چند پروژه تئاتر را قبول کنم چرا که دستمزدها در تئاتر پایین است و فروش بلیت غیرقابل اعتماد... معمولاً از لحاظ روانی خسته می‌شوم چرا که ایفای چند نقش در یک زمان انرژی روانی زیادی را نیاز دارد. می‌دانم که همکارانم هم گرفتار کنم اضطراب‌ها و ناامنی‌ها هستند.

بارها به شغل دیگری فکر کردم و شاید در آینده‌ای نه‌چندان دور این کار را انجام دهم.

در آخر اگر خودتان حرفی دارید

بفرمایید.

سپاس از شما، به امید اتفاقات بهتر در هنر ایران.

نوید محمدزاده، چگونه بعضی را خجالت زده کرد؟

می توان در دسرهای بعدی را ایجاد کند. او که جزو برگزیدگان بیست و سومین جشنواره تئاتر دانشگاهی است، با یادآوری شرایط برگزاری اختتامیه این جشنواره که سال گذشته برپا شد، می گوید: «از چند اتفاق در اختتامیه سال گذشته واقعا خجالت کشیدم. اختتامیه دوره های پیش در تالار وحدت یا تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر برگزار می شد ولی بارسال اختتامیه در تالار استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر برپا شد، یعنی مدام این جشنواره در حال کوچک شدن است. از طرف دیگر آقای نوید محمدزاده که عضو هیات داوران جشنواره بود، بخشی از جوایز و کمک هزینه گروه های شرکت کننده را پرداخت. این اتفاق ها مایه تأسف است که وزارت علوم چگونه از بار مسئولیت خود شانه خالی می کند تا داور جشنواره، دست به جیب شود.»

دانشگاهی بود. درست ترین راه این بود که برگزیدگان دانشگاهی را به جشنواره تئاتر فجر معرفی می کرد تا چهره های تازه و مستعد تئاتر شناسایی شوند اما حالا با نبودن این جشنواره، بچه های دانشجویی هیچ انگیزه ای برای کار ندارند چون فقط یک تالار مولوی را داریم که طبیعتا نمی تواند به همه گروه های دانشجویی نوبت اجرا بدهد.»

محمودی می افزاید: «وضعیت فعلی، این احساس را ایجاد می کند که عده ای خواهان حذف جشنواره دانشگاهی هستند.»

این کارگردان با اشاره به انتشار فراخوانی برای تعیین دبیری جشنواره دانشگاهی می گوید: «جرا بعد از انتشار آن فراخوان و اعلام آمادگی دانشجویان، کسی را انتخاب نکردند. این مطالبه باید از سوی دانشجویان مطرح شود هر چند که مطالبه گری هم

اوشان محمودی، کارگردان نمایش «زیتو» که جزو آثار موفق بیست و سومین جشنواره تئاتر دانشگاهی است، می گوید: «وقتی در اختتامیه جشنواره، آقای نوید محمدزاده بخش از کمک هزینه جوایز گروه های شرکت کننده را پرداخت، شخصا خجالت کشیدم.»

محمودی که از دوره چهاردهم جشنواره تئاتر دانشگاهی در این رویداد حضور داشته است، حالا از وضعیت رو به افول این جشنواره اندوهگین است و هشدار می دهد در دو سه سال آینده شاهد پیامدهای منفی بی توجهی به جشنواره تئاتر دانشگاهی خواهیم بود.

او با یادآوری حضور نمایش های موفق جشنواره تئاتر دانشگاهی در جشنواره تئاتر فجر ادامه می دهد: «جشنواره دانشگاهی، ساعت شنی کارهای موفق

کارگردان نمایش «ژیتو»:

خجالت کشیدم که نوید محمدزاده از جشنواره دانشگاهی حمایت کرد

چون هدف اصلی جشنواره، فقط برپایی یک مسابقه نیست بلکه فضایی است برای تجربه اندوزی و آشنایی و تبادل تجربه یا یکدیگر. او درباره تاثیر این جشنواره در زندگی حرفه‌ای خودش می‌گوید: حضور در دوره‌های گوناگون جشنواره برابرم پسر از تجربه‌های ناب بود. در موقعیت‌های مختلفی قرار گرفتم؛ گاهی برگزارنده شدم و در دوره‌هایی، بعضی از افسراد گروهم جایزه گرفتند. گاهی کارم پذیرفته نشد و یاد گرفتم چگونه با داور می‌کارم را رد کرده، برخورد کنم. همه اینها تجربیات ارزشمندی است که یک دانشجو را برای ورود به فضای حرفه‌ای آماده می‌کند و به همین دلیل دوست دارم تا بعد در فضای دانشگاهی کار کنم. اوشان محمودی که همچنان دلبسته جشنواره دانشگاهی است، ادامه می‌دهد: دوست دارم تا بعد دانشجو بمانم تا بتوانم در این جشنواره شرکت کنم.

می‌گوید: از چند اتفاق در اختتامیه سال گذشته واقعا خجالت کشیدم. اختتامیه دوره‌های پیش در تالار وحدت یا تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر برگزار می‌شد ولی پار سال اختتامیه در تالار استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر برپا شد، یعنی مدام این جشنواره در حال کوچک شدن است. از طرف دیگر آقای نوید محمدزاده که عضو هیات داوران جشنواره بود، بخشی از جوایز و کمک‌هزینه گروه‌های شرکت‌کننده را پرداخت. این اتفاق‌ها مایه تاسف است که وزارت علوم چگونه از بار مسئولیت خود شانه خالی می‌کند تا داور جشنواره، دست به جیب شود. محمودی که در دوره‌های مختلف جشنواره دانشگاهی حضور داشته، ادامه می‌دهد: ابتدا از خارج از تهران و در بخش مناطق در جشنواره شرکت می‌کردم. با شرکت در جشنواره وطنی سفرهایی که داشتیم، تجربیات بسیار ارزشمندی به دست آوردم.

شد. مدتی بعد در آخرین لحظه، وضعیت میزبانی جشنواره معلوم می‌شد. یعنی این جشنواره در سال‌های اخیر مدام از دوران اوج خود فاصله گرفته است.

محمودی که معتقد است این مشکلات در کمبود بودجه ریشه دارد، می‌افزاید: وقتی در جامعه دانشجویی مطالبه‌ای برای برگزاری جشنواره نباشد، بودجه آن را در جای دیگری هزینه می‌کنند و کسی به این فکر نمی‌کند که تبعات منفی نبود جشنواره تئاتر دانشگاهی در دو سه سال آینده چگونه خود را نشان می‌دهد و چه آسیب مهمی به تئاتر ما می‌زند.

او با یادآوری حضور نمایش‌های موفق جشنواره تئاتر دانشگاهی در جشنواره تئاتر فجر ادامه می‌دهد: جشنواره دانشگاهی، ساعت‌شنی کارهای موفق دانشگاهی بود. درست‌ترین راه این بود که برگزارکنان دانشگاهی را به جشنواره تئاتر فجر معرفی می‌کرد تا چهره‌های تازه و مستعد تئاتر شناسایی شوند اما حالا با نبودن این جشنواره، بچه‌های دانشجویی هیچ انگیزه‌ای برای کار ندارند چون فقط یک تالار مولوی را داریم که طبیعتاً نمی‌تواند به همه گروه‌های دانشجویی نوبت اجرا بدهد.

محمودی می‌افزاید: وضعیت فعلی، این احساس را ایجاد می‌کند که عده‌ای خواهان حذف جشنواره دانشگاهی هستند.

این کارگردان با اشاره به انتشار فراخوانی برای تعیین دبیری جشنواره دانشگاهی می‌گوید: چرا بعد از انتشار آن فراخوان و اعلام آمادگی دانشجویان، کسی را انتخاب نکردند. این مطالبه باید از سوی دانشجویان مطرح شود هر چند که مطالبه‌گری هم می‌تواند در دسرهای بعدی ایجاد کند.

او که جزو برگزارکنندگان بیست و سومین جشنواره تئاتر دانشگاهی است، با یادآوری شرایط برگزاری اختتامیه این جشنواره که سال گذشته برپا شد،

اوشان محمودی، کارگردان نمایش «ژیتو» که جزو آثار موفق بیست و سومین جشنواره تئاتر دانشگاهی است، می‌گوید: وقتی در اختتامیه جشنواره، آقای نوید محمدزاده بخش از کمک هزینه و جوایز گروه‌های شرکت‌کننده را پرداخت، شخصا خجالت کشیدم.

محمودی که از دوره چهاردهم جشنواره تئاتر دانشگاهی در این رویداد حضور داشته است، حالا از وضعیت رو به افول این جشنواره اندوهگین است و هشدار می‌دهد در دو سه سال آینده شاهد پیامدهای منفی بی‌توجهی به جشنواره تئاتر دانشگاهی خواهیم بود.

این کارگردان از نقش مهم جشنواره تئاتر دانشگاهی می‌گوید و تاکید دارد که دانشجویان باید در این زمینه مطالبه‌گر باشند.

محمودی که این روزها آخرین اجراهای نمایش «ژیتو» را در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌برد، با انتقاد از وضعیت بلا تکلیف بیست و چهارمین جشنواره تئاتر دانشگاهی که هنوز دبیرش انتخاب نشده و طبیعتاً فراخوانش هم اعلام نشده، ادامه می‌دهد: این روزها با دانشجویانی مواجه می‌شوم که می‌پرستند چگونه وارد فضای تئاتر بشویم و کار خود را از کجا آغاز کنیم. پیش از این همواره تنها پاسخی که به چنین پرسش‌هایی می‌دادم، این بود که در جشنواره تئاتر دانشگاهی شرکت کنید ولی حالا نمی‌دانم چه پاسخی بدهم. وقتی هنوز دبیر جشنواره انتخاب نشده و معلوم نیست فراخوانش چه زمانی منتشر شود.

این کارگردان جوان تئاتر با یادآوری دوران اوج جشنواره تئاتر دانشگاهی اضافه می‌کند: سال‌ها قبل آثاری از کشورهای ایتالیا، فرانسه، کره، روسیه و ... در جشنواره اجرا می‌شد. بتدریج تعداد نمایش‌های خارجی کم و بخش بین‌الملل جشنواره تضعیف

معاون شهردار مشهد خبر داد

تغییر در وضعیت پردیس تئاتر

ایسنا | معاون فرهنگی و اجتماعی شهردار مشهد درباره آخرین وضعیت پروژه پردیس تئاتر شهر گفت: پردیس تئاتر شهر مشهد بودجه اش را دریافت کرده است و مشاوران پیش بینی کرده اند که این پروژه پنج سال طول خواهد کشید. حسین باغگلی افزود: شهرداری کار را تعطیل نکرده و فقط پیشنهاد شده است این پروژه از حوزه فرهنگی به بخش اقتصادی وارد شود و پس از پایان کار برای بهره برداری به دست شهرداری بازگردد. وی درباره آخرین وضعیت گذر گلستان نیز بیان کرد: این مجموعه در دست بخش اقتصادی بود تا یک طرح اقتصادی در تفاهم با پردیس کتاب تهران در آن انجام شود؛ بعد از تغییراتی که در بخش اقتصادی صورت گرفت، این پروژه از دستور کار خارج شد؛ با این حال معاونت فرهنگی در تلاش است که این پروژه به بخش فرهنگی بازگردد تا معاونت فرهنگی با اجرای طرح های فرهنگی از آن استفاده کند؛ این انتقال درگیر کارهای اداری است که طولانی شده و شهردار دستور داده است سریع تر انجام شود.

تئاتر

شور سلبریتی مداری در تئاتر در آمده است

روی صحنه داشتند با بهتر شدن اوضاع نسبی، باز هم گیشه‌ها را در اختیار دارند. او که در سال جاری نمایش «شب جنایتکاران» را در سالن شهپر زاده روی صحنه برده بود، ادامه داد: آن قدر شور سلبریتی مداری در تئاتر ما در آمده که به افراطی‌ترین شکل ممکن در حال تبدیل شدن به یک رویه در جریان اصلی تئاتر ایران است و برای مقابله به تسلط چنین جریانی، به نظرم جز سلیقه‌سازی راهی وجود ندارد. محبعلی با تاکید بر اینکه بنیاد رودکی و مسئولان سالن حافظ نهایت همکاری را برای اجرا و تامین امکانات سالن انجام داده‌اند، در بیان خلاصه‌ای از نمایش «آئورا» که بهار امسال به صحنه می‌رود، گفت: ویسنته نه نمی‌داند و نه قرار است بداند چرا پادر خان‌های می‌گذارد که نه واقعیت سرش می‌شود و نه رویا. و سوسه در انزوا شکل گرفته و انتظار او را می‌کشد. این اثر نمایشی از شانزدهم فروردین سال ۱۴۰۱ در ساعت ۱۹ در تالار حافظ به صحنه خواهد رفت و المیرا صارمی، نساء یوسفی، محمدرضا حسین زاده، آیلا نوشهری، سوگند دیانی، عیسی حسینی، مهناز فراتی، فرناز نادرپور، لیلا هوشیاری، سارا محمودی، پولاد شعبانی و هلنا کریمی در آن به ایفای نقش می‌پردازند. همچنین لیلی مهدوی (مشاور کارگردان)، نگین لرستانی (دستیار کارگردان)، ماهی عظیمی (طراح صحنه)، زهره سوهانی (طراح لباس)، مرتضی حیدری آل کثیر (طراح گریم)، شبنم علایی (طراح پوستر) و حامد مصلائی (ویژوال آرت) از دیگر عوامل تولید نمایش «آئورا» هستند.

نویسنده و کارگردان نمایش «آئورا» که قرار است از ۱۶ فروردین در تالار حافظ روی صحنه برود، می‌گوید: آن قدر شور سلبریتی مداری در تئاتر ما در آمده که به افراطی‌ترین شکل ممکن در حال تبدیل شدن به یک رویه در جریان اصلی تئاتر ایران است. مهدی (سهباب) محبعلی نویسنده و کارگردان نمایش «آئورا» که قرار است از ۱۶ فروردین در تالار حافظ روی صحنه برود، درباره این اثر به خبرنگار ایلنا گفت: نمایش «آئورا» با اقتباس از دورمان «ربکا» و «آئورا» نوشته و برای اجرا تولید شده است. او درباره فرم اجرایی نمایش توضیح داد: تلاش کردیم با تکیه بر روایت و استفاده از فضای وهم‌انگیزی که هر دو داستان داشت، نمایش را به دور از فرم گرایی افراطی پیش ببریم. با توجه به اینکه زبان ساده ولی فرم‌روایی پیچیده نمایش در قالب ژانر دلهره آور چالش دشواری بود که در طول نمایش با آن روبه‌رو بودیم. این نمایشنامه نویس و کارگردان با اشاره به اینکه گروه بازیگران مجموعه‌ای از هنرمندان با تجربه و حرفه‌ای در کنار بازیگران تازه کار هستند، گفت: گروه بازیگران ماه‌ها تلاش کردند تا تئاتری را در ژانر دلهره که مدت‌هاست در ایران چندان مورد توجه قرار ندارد، روی صحنه ببرند. محبعلی خاطر نشان کرد: شرایط کلی تئاتر اساساً برای گروه‌هایی که در این دو سال تلاش کردند با وجود ضرر و زیان مالی چراغ سالن‌ها را روشن نگه دارند، مناسبانه چندان تفاوتی نکرده است. در واقع گروه‌هایی که قبل از دوران کرونا هم به واسطه چهره‌های سینمایی و عامه پسند، کاری را

دبیر جشنواره تئاتر مقاومت منصوب شد

سید محمد نادری رئیس بنیاد فرهنگی روایت فتح طی حکمی وحید فخر موسوی را به سمت دبیر هجدهمین جشنواره سراسری تئاتر مقاومت منصوب کرد. سید وحید فخر موسوی دارای مدرک کارشناسی ارشد کارگردانی از دانشگاه تربیت مدرس تهران است که پیش از این، رئیس شورای نظارت و ارزشیابی اداره کل هنرهای نمایشی، دبیر سومین دوره جشنواره تئاتر سردار آسمانی، معاون دفتر آموزش و توسعه فعالیت‌های هنری وزارت ارشاد، معاون هنری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان، عضو کانون نمایش‌های خیابانی و عضو اتحادیه بین‌المللی مبارک یونیمما و مسئول دبیرخانه بنیاد فرهنگی هنری میرزا کوچک خان جنگلی را عهده‌دار بود است. موسوی همچنین نمایش‌های «کهنه سرباز»، «سفر نیمروزه سید»، «در قاب ماه» و «شال ترس ممد» را کارگردانی و در آثار متعددی نیز به ایفای نقش پرداخته است.